

Regler for Tilvejebringelse af Oplysninger om Børnene. Saadanne Regler vil ogsaa, f. Eks. gennem Udarbejdelse af Oplysnings-skemaer, være til Lettelse for de sociale Udvalg i deres Arbejde; under Hensyn til de mange Opgaver, der foreslaas henlagt til de sociale Udvalg, anser man det for at være af særlig Betydning, at dets Arbejde i saa stort Omfang som muligt kan blive tilrettelagt efter bestemte Linier.

Ligesom hidtil skal ved Sagernes Behandling Erklæringer indhentes fra vedkommende Barns Lærer, Husbond, Præst og Læremester og eventuelt fra den Læge, der har behandlet Barnet. Endvidere foreslaas det, at de sociale Udvalg — ligesom nu Værgeraadene — kan forlange, at disse Personer skal komme til Stede i Udvalget og afgive direkte Forklaring overfor dette. Dette sidste anser man i særlig Grad for vigtigt, da de sociale Udvalg vel ikke tør formodes i samme Grad som de udelukkende til Varetagelse af Forsorg for Børn valgte Værgeraad, at være udvalgt særlig med Henblik paa den heromhandlede Del af de sociale Udvalgs Opgaver, Børneværnet, for Øje. Man tilsigter derfor med disse Bestemmelser at sikre Udvalgene direkte Forhandling med den særlige Sagkundskab. Af samme Grund foreslaas det, at de til Udvalget knyttede særlige Børneværnsmedarbejdere saavidt muligt skal have Lejlighed til at udtale sig overfor Udvalget om de Sager, de personligt har undersøgt, jfr. Bemærkningerne til Kap. I. A. § 3.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til § 16, Stk. 2—4 i Værgeraadsloven. Grundlaget for Iværksættelse af Børneværnsforanstaltninger vil for saa vidt angaar Børn over kriminel Lavalder (15 Aar) ofte være, at Børnene har begaaet strafbare Handlinger, og der maa derfor foretages en Afgrænsning mellem Anklagemyndighedens og de andre offentlige Børneværnsorganers Omraade. Med Hensyn til Stk. 1 bemærkes særligt, at Værgeraadene ogsaa nu har Adgang til at bringe forebyggende Foranstaltninger (Forslagets Kap. II.) til Anvendelse, selv om Tiltalespørgsmaalet ikke er afgjort. *Et Flertal* indenfor Udvalget (Fenger, Monrad, Camilla Nielsen, Skjerbæk) anser det for rigtigst, at der paalægges de sociale Udvalg Pligt til at iværksætte Børneværnsforanstaltninger overfor Børn, der fritages for Tiltale paa Vilkaar, at saadanne Foranstaltninger iværksættes overfor dem, idet der ellers vil kunne opstaa uheldige Konflikter mellem de so-

cialle Udvalg og Anklagemyndigheden med Hensyn til saadanne Børn, og man mener, at Anklagemyndighedens Afgørelse her maa være den afgørende. *Et Mindretal* (Garde, Colding, Gerda Mundt) mener, at Stk. 3 bør udgaa, saaledes at det sociale Udvalg — ligesom nu Værgeraadet — udfra sit nærmere Kendskab til de lokale Forhold selvstændigt skønner over, om Værgeraadsforsorg kan og bør etableres. Erfaringerne under den gældende Lov ses heller ikke at vise Ønskeligheden af en Regel som den i Stk. 3 indeholdte.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens §§ 17 og 21 samt § 4 i Loven om Tilsyn med Børn af 28. Marts 1923 (Nr. 122). Medens Iværksættelse af forebyggende Børneværnsforanstaltninger (Beskikkelse af Tilsynsværge, Meddelelse af Paalæg med Hensyn til Barnets Pleje, Opdragelse m. v.) maa besluttes af det sociale Udvalg for den Kommune, i hvilken Barnet opholder sig, mener Udvalget at maatte opretholde den Regel, som hidtil har været gældende, at endelig Fjernelse af Børn fra deres Hjem maa foretages af det sociale Udvalg for den Kommune, i hvilken Indehaverne af Forældremagten opholder sig, selv om Barnet — undtagelsesvis — maatte opholde sig i en anden Kommune; Afgørelsen vil jo som Regel afhænge af Forældrenes Forhold, hvad enten det er Forældrenes egne Forhold, som gør det uforsvarligt at lade dem have Raadighed over Barnet, eller de er ude af Stand til selv at opdrage Barnet paa Grund af dettes vanskelige Karakter. Den foreslaaede Regel stemmer vel ikke med den almindelige Regel i Forsørgelsesloven om, at det er en trængende Persons faktiske Opholdskommune, der i paakommende Tilfælde skal træde til, men under Hensyn til at det her drejer sig om et saa væsentligt Indgreb som at afbryde Forbindelsen mellem Forældre og Børn, mener Udvalget ikke at kunne undlade at foreslaa den nuværende Regel bevaret. Denne Regel har for saa vidt angaar Værgeraadenes Virksomhed ikke medført Vanskeligheder i Praxis, og Udvalget skønner ikke, at den Omstændighed, at Udøvelsen af Børneværnsforanstaltninger henlægges til den almindelige Forsørgelsesmyndighed, de sociale Udvalg, nødvendiggør en Ændring paa dette Punkt. Særlig bemærkes, at disse Regler ikke bevirker nogen Afvigelse fra de almindelige Bestemmelser om, hvilken Kommune, der skal udrede Udgifterne ved de paagældende Foranstaltninger, i hvilken Henseende man har ment